

[Statsministeren.]

ikke er saaledes, som det kunde synes at fremgaa af det ærede Medlems Tale, at det er mig, der har siddet og øst, som han sagde, 1 Million op til Færøerne. Det var, som alt sagt, et Andelsselskab — de skaffede selv 80 000 Kr. —, der i 1928 henvendte sig til den daværende Regering, og da der paa det Tidspunkt af Rigsdagen var givet en Lov, hvorefter der kunde ydes Laan til saadanne Selskaber paa visse nærmere fastsatte Betingelser, gav den daværende Minister for Fiskeri et Laan paa 100 000 Kr. til Etablering af dette Andelsselskabs Isanlæg eller Fryseanlæg, Isværk og Fiskefrysningsanstalt.

Da Anlægget var blevet færdigt, viste det sig, at det var blevet meget dyrere end Overslaget, idet man paa Vejen frem havde anset det for nødvendigt at foretage andre større og bedre Anskaffelser end oprindeligt planlagt, og man søgte derfor om 45 000 Kr. til, som ogsaa blev tilstaaet, og sammen med Andelskapitalen var altsaa alle disse Penge anbragt i selve Anlægget.

Forrige Efteraar, da de paa ny henvendte sig om Støtte, lod vi en autoriseret Revisor foretage en Undersøgelse paa Stedet, ikke blot en kritisk Gennemgang af Regnskaber og Beholdninger, men naturligvis ogsaa en Bedømmelse af hele Anlægget i den Udstrækning, det lod sig gøre. Hans Redegørelse, der blev afgivet, da han kom hjem, gik ud paa, at der var sikre og solide Værdier. Der var maaske tabt en Del, en mindre Del af Andelskapitalen, men ikke en Gang den hele, og i hvert Fald: Statens Indskud ansaa han for at være sikkert nok. Og hans Redegørelse var ikke blot til Oplysning; den var samtidig Grundlaget for den Anmodning om Hjælp til Driftsudgifterne, som Selskabet tidligere havde fremsendt, og han anbefalede under Hensyn til de Oplysninger, han gav, at man stillede 200 000 Kr. til Raadighed, da man var ganske uden Driftsmidler.

Dette skete saa, ikke paa den Maade, at jeg øste de 200 000 Kr. ud paa Færøerne, men paa den Maade, at jeg forelagde denne Revisionsbetænkning for Folketingets Finansudvalg og forhandlede med dette, og derefter gik Sagen til alle Partierne og blev drøftet der. Jeg fik senere Meddelelse om, at alle Partier havde tiltraadt, at de 200 000 Kr. blev stillet til Raadighed paa det givne Grundlag. Jeg har tidligere sagt, at det viste sig paa et eller andet Tidspunkt, da Anlægget var kommet i Drift, at man savnede et Skib, som skulde staa til Raadighed for Transporten af Varerne. Det er jo ikke nok,

at man ved Fiskerbaadenes Hjælp slæber Fiskene ind til Trangisvaag og pakker dem ind i Fryseværket; de maa jo ogsaa en Gang ud derfra, til Hamborg eller København eller andre Steder hen for at afsættes.

Hertil havde man kun meget daarlige Muligheder, og derfor blev der paa et vist Tidspunkt fremsat Anmodning om Statshjælp til et saadant kombineret Transport- og Fiskeriskib, idet der vil være Tider paa Aaret, hvor der ikke er Brug for Skibet til Transport af Varer, saa det meget godt kan gaa paa Fiskeri, hvilket ogsaa skete i Sommer ved det omtalte Sildefiskeri.

Der blev altsaa efter de sædvanlige Laaneregler for Udlaan i Fiskefartøjer givet Statslaan. Staten har selvfølgelig paa sædvanlig Maade Sikkerhed i selve Skibet for den Ydelse, der her har fundet Sted.

At Skibets Rederi har givet dette Skib Navn efter mig, kan jeg jo i og for sig beklage, naar det vækker saa megen Opmærksomhed her; men jeg forsikrer ærede Medlemmer, at det er sket uden Ønske fra min Side.

I Foraaret opstod der saa Planer om det af det ærede Medlem Hr. Henriksen og det ærede Medlem Hr. Krag omtalte Sildefiskeri. Man var kommet i Forbindelse med Folk, der havde indgaaende Kendskab til disse Fiskerier, og der blev udarbejdet en Plan, som blev forebragt Ministeriet og drøftet med Folk saaledes som det ærede Medlem Hr. Henriksen, som jeg ansaa for kvalificerede til at udtale sig om denne Plan. Da disse, deriblandt det ærede Medlem Hr. Henriksen, ansaa Planen for sund, gik jeg med denne Plan til Folketingets Finansudvalg, ledsaget, som det ærede Medlem har oplyst, af det ærede Medlem Hr. Henriksen, og frembar altsaa dér dette Ønske om et yderligere Statslaan paa 200 000 Kr., særlig motiveret ved Ønsket om at sætte denne Plan, Sildefiskeriet, i Værk.

Denne Plan gik paa sædvanlig Maade fra Finansudvalget til Drøftelse i Partierne, og efter nogle Dages Forløb fik jeg den Meddelelse, at man i alle Partier havde tiltraadt, at disse 200 000 Kr. blev ydet. Der blev derefter, som oplyst, anskaffet forskellige Ting til Udførelse af Planen, Sildegarn, Snurpenoter og andre Ting, som ingenlunde er tabt, men som i mange Aar vil være en værdifuld Del af Driftsmidlerne, hvis man vil drive et saadant Fiskeri.

Jeg tilføjer, at jeg har selvfølgelig intet som helst at gøre med Ledelsen, hverken af Fryseanlægget eller Sildefiskeriet. Jeg har haft Adgang til at bedømme disse Planer, disse Andragender og har faaet den